

तैस्कराः पण्डका मूर्खाः सुखप्राप्तधनास्तथा ।

लिङ्गिनश्छन्नकामाद्या अस्याः प्रायेण बलभाः ॥ ७० ॥

एषापि मदनायत्ता कापि सत्यानुरागिणि ।

रक्तायां वा विरक्तायां रतमस्यां सुदुर्लभम् ॥ ७१ ॥

पण्डको वातपाण्डादिः । छन्नं प्रच्छन्नं ये कामयन्ते ते छन्नकामाः ।
तत्र रागहीना यथा लटकमेलकादौ मदनमञ्जर्यादिः । रक्ता यथा
मृच्छकटिकादौ वसन्तसेनादिः ।

गृहीतोपकरणद्रव्यं निःसारयेद्वाहयति (येत्) । संधानं सुरतार्थं संनिधानम् । सुखेन
अनायासेन प्राप्तं धनं यैस्ते । लिङ्गनस्तपस्विवेषधारिणः । अस्याः वेद्यायाः ।

१. तस्करा इति । अयमर्थो वात्स्यायनीये सविशेषमुक्तः—‘स्वतन्त्रः पूर्वं वयसि
वर्तमानो वित्तवानपरोक्षवृत्तिरधिकरणवानकृच्छ्राधिगतवित्तः । संघर्षवानसंततायः सुभगमानी
श्रावणकः पण्डकश्च पुंशब्दार्थी । समानस्पर्धी स्वभावतस्स्यामी । राजनि महामात्रे वा
सिद्धो दैवप्रमाणो वित्तावमानी गुरुणां शासनातिगः सजातानां लक्ष्यभूतः सवित्त एक-
पुत्रो लिङ्गी प्रच्छन्नकामः शूरो वैद्यश्च ।’ इति ॥

२. रतमिति । रतमस्यां सुदुर्लभमित्युक्तिस्तु नितरां जघन्यतमा हरितालपातयोग्या च ।
शास्त्रस्य वस्तुस्थितिख्यापनमात्रपरतया तदनुमोदनानुपलम्भाच्छटैरनादृतत्वाच्च । अत एव
कामसूत्रकृताप्यभिहितम्—‘धर्ममर्थं च कामं च प्रत्ययं लोकमेव च । पश्यत्येतस्य
तत्त्वज्ञो न च रागात्प्रवर्तते ॥ अधिकारवशादुक्ता ये त्रिधा रागवर्धनाः । तदनन्तरमत्रैव
ते यत्नाद्विनिवारिताः ॥ तदेतद्ब्रह्मचर्येण परेण च समाधिना । विहितं लोकयात्रायै न रागा-
र्थोऽस्य संविधिः ॥’ इति । एवं परकीयाविषयोऽपि जघन्यतम एव । उक्तं च तेनैव—
‘संदृश्य शास्त्रतो योगान्पारदारिकलक्षितान् । न याति च्छलनां कश्चित्स्वदारान्प्रति शास्त्र-
विद् ॥ पाक्षिकत्वात्प्रयोगाणामपायानां च दर्शनात् । धर्मार्थयोश्च वैलोक्यान्नाचरेत्पा-
रदारिकम् ॥ तदेतद्धारगुप्त्यर्थमारब्धं श्रेयसे नृणाम् । प्रजानां दूषणायैव न विज्ञेयोऽस्य
संविधिः’ इति ॥ अथवा, अष्टादशभाषावारविलासिनीभुजंगस्य च सर्वं शोभते ॥

३. पण्डक इति । पण्डको नरमन्यो नपुंसकः । स चात्मनः पुंस्त्वज्ञापनार्थं बहु
वितरति । वस्तुतस्तु पण्डको वातपण्डकादिरिति व्याख्यानं ज्यायः । तथा चोक्तं चरक-
संहितायां शरीरस्थानेऽनुव्यगोत्रीयाख्ये द्वितीयाध्याये—‘वाय्वग्निदोषाद्वृणौ तु यस्य
नाशं गतौ वातिकपण्डकः सः ।’ इति । एवमन्येऽपि पण्डकमेवा निरूपिताः । पण्डते ।
‘पण्डि गतौ’ । अच् । यद्वा, पणते । ‘पण व्यवहारे सुतौ च’ । अमन्ताड्डः ॥

४. छजेति । प्रच्छन्नकामिनो हि प्रकटं न कामयन्ते लोको मा ज्ञासीदिति । ते कामेन
वाध्यमाना बहु वितरन्ति । छन्नं यथा स्यात् तथा कामयन्ते इति कर्मण्यण् ॥